

การให้เพ็ญญาณแล้วล้างข้ามน้ำในประมวล

ตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๐๕ ข้อ ๓๘ ให้ “การก่อหนี้สูญพังบประมาณรายจ่ายบี๊โภ ให้ทำให้แต่ละกระทรวงที่ทำหน้าที่ดูแลชาระหนี้ภายในบ้านนั้น หรือภายในระยะเวลาของบประมาณรายจ่ายข้ามนี้ แล้วแต่กรณี” ซึ่งหมายความว่า การทำสัญญาเหลือมล้างข้ามน้ำในประมวลนี้ในอันดับต้น แต่ถ้ามีภาระเบิกจ่ายเงินจากคลัง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๕ ข้อ ๔ ลงนั้น ในปัจจุบันนี้ การทำสัญญา (คือการก่อหนี้ผูกพัน) จึงจะกำหนดระยะเวลาชาระหนี้ให้เหลือล้างข้ามน้ำในประมวลให้พำนกความจำเป็น เนื่องจากกำหนดให้ส่งมอบงานหรือสิ่งของโดยเดือนกันยาและบ่มบประมาณนั้นได้ แต่ถ้าล้างข้ามน้ำในประมวลนี้ให้ก่อภาระเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๐๕ ข้อ ๑๗ ที่แก้ไขใหม่โดยรัฐเมืองการเบิกจ่ายเงินจากคลัง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๕ ข้อ ๓. มีว่า

“ข้อ ๑๗. การขอเบิกเงินบประมาณรายจ่ายบี๊โภ ให้วางแผนให้ก่อนในวันทำการสุดท้ายของบ้านนั้น หรือวันทำการสุดท้ายของระยะเวลาของบประมาณรายจ่ายข้ามนี้ เน้นแก้ไขในกรณีที่ให้มีการกันเรนไว้เบิกเหลือบ้านนี้หรือเหลือในระยะเวลาแล้ว ให้วางฎีกาให้จัดทั้งวันทำการสุดท้ายของสามเดือนปฏิทินตั้งแต่ไป

ในการดีซีกรัฐสั่นเริ่บจังทำ่อง ถ้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณไฟล์สามารถจะเบิกเงินบประมาณรายจ่ายได้กันความรวดเร็ว เจ้าของงบประมาณอาจจะเบิกเงินบประมาณรายจ่ายก่อนจำนวนที่มีพันธะอยู่กับสัญญาหนึ้น นำฝากกรมบัญชีกลางหรือคลังจังหวัด แล้วค่าก่อสร้างที่เก็บไว้จ่ายสำหรับการนั้นได้ ทั้งนี้ ให้กระทรวงเจ้าสัวกัก扣ห้ามคงเหลือกับกระทรวงการคลังเป็นกรณีๆ ไป”

การส่งร่างสัญญาให้กรมอัยการตรวจทิจารณา

มีระเบียบปฏิบัติการมกพดและรัฐมนตรี ดังนี้

“กระทรวงทบวงกรมให้ที่มีความประสงค์จะทำสัญญากับบริษัทห้างร้านเอกชนเพื่อกิจการใดๆ ให้เสนอว่างสัญญาว่าด้วยเงื่อนไขใดๆ ในการที่จะดำเนินการที่ขาดจากผู้เชื้อชาตยหรือผู้รักภูมายังคงกระทำการทบวงกรมนั้นๆ เสียก่อน เมื่อเห็นว่าเรียบร้อยแล้ว ก็ให้เจ้ากระทรวงดำเนินการต่อไปได้ แต่หากผู้ใดส่งร่างสัญญาไปจะมีกฎหมายในทางเรียบเรียงและไม่รักภูมพอก ก็ให้ส่งร่างสัญญานั้นไปให้กรมอัยการตรวจพิจารณาเสียก่อน โดยให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจเข้าของเรื่องส่งเจ้าหน้าที่ไปร่วมชี้แจงกับ แล้วร่างสัญญานั้น ให้ยกตัวให้ก่อเป็นภาษาไทย แก่ในกรุง

เข้าบืน

(ย่อจาก

หมายเหตุ

และอย่าง

ทำกันบุคคล

อักษรพารา

ให้ส่วนราชการ

สัญญาให้ที่

หรือการที่

ดำเนินนายก

วุฒิบัตรให้

และรัฐวิสาห

(

๒๕๐๕)

๗

พิจารณาทาง

ลงวันที่ ๓๐

“

ท้องฟ้าการทำสั

จะแข่งขันกับ

วิถีทางเดินทาง

กระทำการทาง

การตรวจสอบ

แต่เมื่อการทำสั

อาจะมีสัญชา

กิริยากิจให้เพื่อก

จิตวิญญาณ ร่วมสัญ

จำเป็น จะทำเป็นภาษาอังกฤษก็ได้ โดยให้เจ้าหน้าที่จัดการแปลเป็นภาษาไทยก็ได้เรื่อง “ไว้ลับ” (ย่อจาก น.ว.๗๑/๙๔๕๒ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๙๔๕๒ และ น.ว.๓๖/๙๔๐๕ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๙๔๐๕)

“ในครัวประชุมคณะกรรมการเพื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๐๒ ท่านนายกรัฐมนตรี เผนอว่า ตามที่ได้เคยมีมติคณะกรรมการรัฐมนตรีทำหน้าที่ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจส่งร่างสัญญาที่จะทำให้มุกถหัวข้อนี้บุคคลใดไปให้กรรมอัยการตรวจพิจารณาอย่อน ซึ่งท่านมาให้มีการแก้ไขให้ดังกรณีด้วยการตรวจสอบเฉพาะสัญญาที่มีบัญหาในการเดียไปร์บหรือไฟรัคกุณะนี สมควรที่จะแก้ไขโดยเสียงใหม่ ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจดำเนิน สำร่างสัญญาให้กรุณอักษาระให้ตรวจสอบก่อน เว้นแต่ สัญญาให้เกี่ยวกับการทราบพิจารณาของกรรมอัยการมาแล้ว หากจะทำสัญญาตามแบบเดียวกัน หรือการทำสัญญาตามแบบสัญญาที่ระบุเบื้องต้นก่อนนายกรัฐมนตรี ว่ากับการซั่งฯ และระบุเบื้องต้นก่อนนายกรัฐมนตรี ว่ากับการพัสดุฯ จึงไม่ต้องส่งให้กรรมอัยการตรวจพิจารณาอีก ซึ่งคณะกรรมการรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้ว ลงมติเห็นชอบว่า ความที่ท่านนายกรัฐมนตรีเสนอ และให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจดีอปฎิบัติท่อไป

อนึ่ง ให้การกรุงเทพฯ ไทยสั่งการให้ราชการส่วนหน้องเป็น ที่อยู่ปฏิบัติโดยอนุโลมตัวย”
(หนังสือสำคัญเลขที่ ๘๐๓/ว.๒๓ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๐๒)

ท่อมา มีมติคณะกรรมการรัฐมนตรีทำหนาที่ขอยกเว้นในการส่งร่างสัญญาให้กรรมอัยการตรวจพิจารณาตามหนังสือที่ ๘๐๓/ว.๒๓ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๐๐, ๘๐๓/ว.๕๙ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๐ และ ๘๐๓/ว.๓ ถึงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๐๑ ซึ่งสรุปให้กันนี้

“ในการดำเนินธุรกิจของรัฐวิสาหกิจไม่ว่าจะเป็นประเภทนการหรือไม่ก็ตาม ย่อمن กันนี้ ที่ต้องมีการทำสัญญาเป็นปกติจะเป็นประจำอยู่เสมอ และต้องอาศัยความรวดเร็วพอสมควร มีฉะนั้น จะแข่งขันกับวิสาหกิจของเอกชนไม่ได้ ซึ่งอาจจะทำให้เป็นผลเสียหายแก่การดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจนั้นๆ ให้ เพื่อให้รัฐวิสาหกิจได้ดำเนินการโดยสะดวกและเพื่อแบ่งเบาภาระของกรรมอัยการ กระทรวงการคลังเห็นว่า การฝ่ายแผนให้รัฐวิสาหกิจทุกประเภท ไม่ต้องส่งร่างสัญญาให้กรรมอัยการตรวจพิจารณาอย่อนโดยให้อยู่ในความรับผิดชอบของรัฐวิสาหกิจนั้น ที่จะพิจารณา กันเอง แทน แต่เป็นการทำสัญญาผูกพันบริษัทหรือสถาบันอื่นใดในต่างประเทศ หรือที่รัฐวิสาหกิจเห็นว่า อาจจะมีบัญหาทางกฎหมาย หรือเมื่อการทำสัญญานี้ผูกพันที่ใช้จ่ายจากบประมาณรายจ่ายประจำปี ที่รัฐกังให้เพื่อการนี้ในการโภคโดยเฉพาะ ซึ่งมิใช่เพื่อเป็นรายจ่ายในการดำเนินงานตามปกติจะ จึงให้ส่ง ร่างสัญญาให้กรรมอัยการตรวจพิจารณา ก่อน (แต่ถ้ารัฐมนตรีเจ้าสังกัดเห็นว่าไม่จำเป็นก็

ส่งให้กรมอัยการตรวจพิจารณา ก็ให้ได้รับยกเว้นไม่ก้องส่งร่างสัญญาเน้นให้กรมอัยการตรวจพิจารณา ก่อน คดีรัฐมนตรีลงมติเห็นชอบก็ว่า และให้อปปภ.ที่ก่อไปให้ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ ”

สรุป หลักการใหญ่ในการที่จะส่งร่างสัญญาให้กรมอัยการตรวจพิจารณา ก่อนหรือไม่นั้นเดิมถืออปปภ.คิดตามระเบียบการจ้าง ข้อ ๒๗ และระเบียบการพัสดุ ข้อ ๒๙ เป็นหลัก กติกาคือ จะส่งร่างสัญญาให้กรมอัยการตรวจพิจารณา ก็เกาะร่างสัญญาที่เห็นว่าจะมีบัญหาในทางเดียวเปรี้ยงและไม่รัดกุมพอต่อไปนี้ ตามปกติไม่ก้องส่ง ซึ่งในการปฏิบัติก่ออยู่ในคดุพินิจของส่วนราชการที่จะทำสัญญานั้นเป็นผู้ซึ่งคาดว่าจะควรส่งให้กรมอัยการพิจารณา ก่อนหรือไม่ ซึ่งหมายความว่า เดิมถือหลักการว่าไม่ก้องส่งร่างสัญญาให้กรมอัยการตรวจพิจารณา ก่อน แต่บันทึก กันข้าง คือถือหลักการว่าต้องส่งร่างสัญญาให้กรมอัยการตรวจพิจารณา ก่อน ตามหนังสือที่ ๖๒.๐๒๐๓/๒.๑๑ ถึงค่ารวมแล้วนั้น เว้นแต่

(๑) สัญญาที่เกี่ยวข้องการตรวจพิจารณาของกรมอัยการมาแล้ว หากจะทำสัญญาตามแบบเดียวกันอีก (ไม่ก้องส่งกรมอัยการตรวจ)

(๒) การทำสัญญาตามแบบสัญญาท้ายระเบียบการจ้างและระเบียบการพัสดุ (ไม่ต้องส่งกรมอัยการตรวจ)

(๓) การทำสัญญาของรัฐวิสาหกิจทุกประเภท (ไม่ก้องส่งกรมอัยการตรวจ)

(๔) การทำสัญญาของรัฐวิสาหกิจทุกประเภท ที่ผูกพันกับนิติบัญญัติหรือสถาบันอื่นใด ในต่างประเทศ หรือที่รัฐวิสาหกิจเห็นว่าอาจมีบัญหาทางกฎหมาย หรือการเป็นการทำสัญญาผูกพันที่ใช้จ่ายจากบประมาณรายจ่ายประจำที่รัฐคัมให้เพื่อการให้โดยเฉพาะ ซึ่งมิใช่เพื่อเป็นรายจ่ายในการดำเนินงานตามปกติธุระ ทั้งนี้ ถ้ารัฐมนตรีเจ้าสั่งกักเห็นว่าไม่จำเป็นต้องส่งให้กรมอัยการตรวจพิจารณา ก่อน (ไม่ต้องส่งกรมอัยการตรวจ)

แต่ข้อ (๔) นี้ ถ้ารัฐมนตรีเจ้าสั่งกักเห็นว่าควรส่งกรมอัยการตรวจ ก่อน หรือไม่ได้ สั่งการในเรื่องนี้ไว้ ก็ต้องส่งกรมอัยการตรวจพิจารณา ก่อน

ข้อสังเกต ตามที่คดีรัฐมนตรีกักค่ารวมมาแล้วนี้ จะเห็นได้ว่า ระเบียบการจ้าง ข้อ ๒๗ และระเบียบการพัสดุ ข้อ ๒๙ เลพาดท่อนที่ว่า “... แต่ถ้าเห็นว่าร่างสัญญาใดจะมีบัญหาในทางเดียวเปรี้ยงและไม่รัดกุมพอ ก็ให้ส่งร่างสัญญานั้นไปให้กรมอัยการพิจารณาแก้ไขแล้วจึงดำเนินการต่อไป” เป็นอนันต์เด็กไปโดยปริยาย

การ

ด้วย

กรรม

การ

ผิด

คดี

กาก

กาก

พัญญา

การ

ส่ง

ระ

เบีย

และ

กิจ

การ

กิจ

มก

ใน

เรื่อง